

Elkezdődvén a faluszéli roma házak elleni merényletek és gyilkosságok vádlottainak pere, meglepőnek ugyan nem mondható, de mégiscsak új ismeretekkel gazdagodni szíveskedtem. Elsősorban persze azért, mert amikor nagy hecc van készülődésben, amikor a sajtó nagyon rákondorodik valamire, akkor én mindig hamisítást szimatolok, és azért tekintem át lehetőleg az egész liberális, kommunista, bolsevik sajtót, hogy megtaláljam a belső ellentmondásokat és a túllihegők indítékait. Most nem kellett sokat kutakodnom. A Népszabadság első felnyitásra mindent kitálalt. Az elsőoldalas bevezető után, amelynek az „Aprólékos gyilkosságok” címet adták, a második oldalon már sokkal konkrétabb meghatározást használnak: „Rasszista indulatból öltek romákat.” Ez ugrásszerű fejlődés. Az aprólékosan kitervelt üzemmód még takarhat szerelemfélést, nyereségvágyat, de akár özszeesküvést is, elmélet nélkül. Rasszista indulatot, vagy bármilyen indulatot kevésbé, mivel az indulat gyors cselekvésre sarkallja az elkövetőt, nem pedig aprólékosra. No, de ezen ne akadjunk fenn. Végül úgyis mindkét szöveg beleköti magát a rasszista indítékba, hiszen ez az egész ügy politikai magva, s lényegében a vád tárgya. S ahogy nézi és olvassa az ember a szövegeket és más lapok tudósításait és elemzéseit is, lassan minden mellékessé válik, a gyilkosság is, az elkövetés módja, az áldozatok személye is, csak marad és virít a rasszista indíték. Már most teljes bizonyossággal megállapítható, hogy lassanként az egész per jogi, büntetőügyi és gyilkossági alapja mellékessé válik, és akármiről vitáznak majd ügyészek, ügyvédek, bíróság és a szakértők, minden szó, minden tárgy, minden ujjlenyomat a rasszizmusról fog szólni. A tárgyalás továbbra is a bíróságon fog zajlani, nagy érdeklődés mellett, de e fölött felkerül egy felsőbb, rendelt szintre, a sajtóba, és ott csak magyar rasszizmusként lesz érdekes.

A vádirat maga állapította meg a rasszista indítékot. A megvádoltak előéletében, sérelmeiben talált indítékokat az elkövetésre, de nem vizsgált más körülményeket, nem keresett felbujtókat, megbízókat. Az ügyészség még nem ismeri a bér-rasszizmus fogalmát, csak a bér-gyilkosét. Azt állította, hogy a négy férfi a maga sérelemből fakadó rasszista indulataival akart társadalmi válságot, magyar-roma konfliktust kiváltani a cigányság megfélemlítésével, majd a cigányság ellentámadásával és az ellentámadásra válaszoló magyar cigányellenességgel. Az ügyészség egyelőre nem látja, hogy ez az egész társadalmat megmozgató terv – látomás – nem alapulhat néhány partvonalon tevékenykedő férfi egyéni sérelmein, s ebből nem is fakadhat. Ezt állítani

Írta: Csurka István

2011. április 03. vasárnap, 06:47 - Módosítás: 2011. május 04. szerda, 08:25

---

komolytalan. A liberális sajtó szerint teljesen hihető, reális, hogy négy, az utolsó állapot szerint kidobóemberként dolgozó, különösebb politikai kapcsolatrendszerrel nem rendelkező, sajtókapcsolatok nélküli férfi országos válságot tervez és ezért kezdetben lövéseket ad le faluszéli viskókra, majd gyilkol.

Ez az egész gyilkosságsorozatba torkollott rendezvény kezdettől fogva a sajtóban történt. 2008. 07. 21.-án Galgagyörkön rálöttek egy faluszéli házra, amelyben romák laktak. Kora hajnalban történt, tanú nem volt, az sem biztos, hogy a házban egyáltalán tartózkodott valaki, sérülés nem történt, az esetből mégis országos hír lett. 2008. 08. 08-án az eset megisméltődött, de itt már Molotov-koktél is hajítottak a házra, s az talán le is égett. A sajtó még emlékezett az előző esetre, összekötötte őket, és sürgetni kezdték a rendőrséget, amely nem talált elkövetőket. 2008. 11. 03-án aztán bekövetkezett az első haláleset, Molotov-koktél is repült, lövés is dörrent fegyverből, apa és fia holtan rogyott össze. De a rendőrség még vonakodott rasszista indítékot találni, egyebet sem talált azonban. Már itt feltűnt, hogy a rendőrség nem ura az ügygel kapcsolatos kommunikációnak. Emelkedtek a tétek, a vád lényege, a rasszista indíték lassanként átcsúszott az akkor már gárdával is rendelkező Jobbikra és minden szélsőséges elemre, aki csak él, s ezekről szépen, lappangva az egész magyarságra. Az eset után kezdett érdeklődni a nemzetközi sajtó is és minden párt és tömegszervezet elítélte a rasszizmust, az erőszakot. Ahogy az lenni szokott.

De a dolog mégsem fejlődött igazán. Ez a fránya magyar közvélemény, amelynek élemedettebb tagjai ültek már börtönben, internáló táborban ellenforradalmi nézetek miatt, fasiszta szimpatizánsként, kocsmai aranyköpés miatt, sovinizmus okán, kaptak a pofájukra az autójukon hordott Nagy-Magyarország térképek miatt, Árpádsávós zászlók miatt, meg minden másért is, nem akart igazán odafigyelni. Vesztére: ez is bűnéül rovatott fel. Hosszú bűnlajstromára a rasszista indítékú gyilkolás iránti közömbösség is felkerült. Aki közönyös a rasszizmus iránt, maga is rasszista. A sűrűsödő merényletek egyre több áldozattal jártak, már nem lehetett nem odafigyelni.

A dolognak szertartása fejlődött ki: hajnalban gyilkosság, helyszínelés, kora délelőtt már sajtótájékoztató, amelyet a világ végéről is időben odaérkező roma-polgárjogi vezetők tartottak, követelve nemcsak az eredményes kinyomozást, hanem az osztársadalmi együttérzést, a rasszizmus elvetését. Halkabban, de állandóan a magyarság felelősségének a megállapítását. Ugyanakkor a Jobbik és 2007-ben felavatott gárdája menetelt és erősödött. Nem bántotta senki. Mintha a véres tettek súlyát szépen áthelyezték volna egy nagyobb, szélesebb vállra: a magyarságéra. A figyelmes szemlélő előtt egy-ismeretlenes egyenletté vált a dolog.

Az első, a bevezető akció 2008. 07. 21-én történt Galgagyörkön. Előtte 2006-ban elhangzott az őszi beszéd és mint válsággerjesztő elem, megtörtént annak kiszivárogtatása, majd a tévéostrom és az azt követő utcai zavargások, október 23-án pedig a gumilövedékes rendőrség – magyar polgárok összecsapás, amelyben a magyar rendőrök mellett izraeli egységek is részt vettek, magyar egyenruhában. Erre vonatkozólag, ismételt kéréseink ellenére, sem tájékoztatás, sem magyarázat nem érkezett, vizsgálat nem indult. Ugyanakkor sem a magyar-cigány összecsapást nem sikerült kiváltani, sem a rendőri brutalitással provokáló hatalom elleni fellázadást a fehér polgárokból, sem semmilyen polgári engedetlenséget nem volt képes a kormány összehozni. Vagyis semmilyen leverhető nem sorakozott fel a „sűrített marxizmus” elé. A hivatalban lévő kormány és a kormányt alkotó pártok népszerűsége viszont mélypontra süllyedt. Ebben a helyzetben találja úgy négy vidéki fiatalember, hogy neki bele kell szólnia az országos politikába, s ezért rá kell lőni egy galgagyörki magányos, faluszéli viskóra.

Amikor aztán évek múltán a rendőrségnek meglehetősen kényszeredetten elő kell állnia a tettesekkel, kiderül, hogy egyiknek nemzetbiztonsági kapcsolata van, a másik huzamosabb időt töltött abban az Izraelben, amelynek a kommandósai érinthetetlenek Magyarországon és amelynek kormányához, bankárjaihoz és titkosszolgálatához szoros szálak fűzik az itthon bukásra álló kormányt. Joav Blum és St. Lauder már birtokolja az első csereingatlanát a 4-es út mellett, s a moszkvai kereskedelmi központ áron aluli eladása is folyamatban van, hogy más ügyletekről ne szóljunk most.

Ez a helyzet a per kezdetekor. Valójában minden korrekt. Az elkövetők a bizonyítékok szerint valóban elkövették az emberöléseket, bűnösségük egymás közti foka minden bizonynyal pontosan lesz megállapítva a többszintű eljárásban, s ha nem jön közbe valami váratlan vallomás, vagy politikai közbeavatkozás, akár marad a rasszista indíték, akár árnyalódik, nem fenyeget igazságtalanság, a justizmord halál nélküli változata, s a bűnösök megkapják méltó büntetésüket. Hiszen rasszista indítékból éppen úgy nem szabad ölni, mint felbujtásra, pénzért vagy parancsra. A felbujtók vagy elrendelőik, a beszerzők és a kivitelezésben segítők személyének, csoportjainak megnevezetlensége nem a vádlottaknak, hanem a magyar társadalomnak okoz súlyos kárt. Meghamisítja a történelmet. Letagadja a jelenbeli történés mozgató rugóit, politikai és nemzetközi összefüggéseit és nem vesz tudomást az útról, amely ide vezetett. Megakadályozza, hogy megtaláljuk a kivezető utat.

Most az első szakaszban a nyomozati adatok és vallomások alapján az előző kormánynak és titkosszolgálatának érintettsége tűnik fel. Az egyik figura be volt szervezve, egy másikat akkor vettek le a figyelőlistáról, amikor értesültek róla, hogy fegyverhez jutott, valamelyik már évekkal ezelőtt látókörbe került Debrecenben a hírhedtté vált Tóra-tekercs elégetés ügyben, de

Írta: Csurka István

2011. április 03. vasárnap, 06:47 - Módosítás: 2011. május 04. szerda, 08:25

---

mindezeket az adatokat nem adták át a nyomozó rendőrségnek. Az előző kormány és titkosszolgálatok tehát addig fedezte a vádlottakat, amíg jónak látta, az ügyészség pedig, a mostani – nem kap olyan instrukciót, hogy ebbe az irányba is terjessze ki a vizsgálódást. Vagy ha kap is, illetve, ha saját hatáskörében, magától is vizsgálódik ebben az irányban, ezt egyelőre nem hozza nyilvánosságra, és nem viszi be a tárgyalásra.

Ez a tartózkodás ellentmondásban van a kormány más tevékenységével. Elszámoltatási kormánybiztos naponta tesz feljelentéseket az ügyészségen és a rendőrségen az előző kormány legfelső tisztségviselőit is terhelő gazdasági ügyekben, de ebben a súlyosabb, hat emberéletet kioltó ügyben egyelőre tartózkodik. Miért? Csak nem azért, mert kiderülhet, hogy az előző kormányok érintettsége fennáll, de egyúttal az is, hogy ezek izraeli vagy más külső hatásra, nyomásra, vagy legalább az izraeli és más elvárásoknak megfelelni akarás jegyében cselekedtek? Most, a vádirat sajtóbeli interpretációja alapján az vélelmezhető, hogy az előző kormányok és titkosszolgálatok felelősségének megállapítása nem fog váddá válni, nem lesz vizsgálat tárgya, s legfeljebb célzásokig jut el, amelyekből aki akar, ért. Ezáltal fedve marad egy súlyos bűn, egy kormánynak a gátlástalanága és főként rejtve marad egy függőség, amely azt a kormányt az izraeli kormány alá rendelte. A magyarság egy hiányos és hiányossága miatt hamis történelmet kap, nem tud meggyőződni arról, amit csak sejt, amit évtizedek óta eltűr.

Ez a tartózkodás a mai kormányzat és ügyészsége részéről lehet józan reálpolitika. Találhatják kevésnek a rendelkezésükre álló bizonyítékokat, beleütközhetnek olyan titkos nemzetközi szerződésekbe, amelyek ennek a határnak az átlépését veszélyessé teszik, láthatják, hogy ehhez a lázadásukhoz nem kapnak szövetségest, a tény akkor is tény: a magyar társadalom függetlenségében mindenképpen korlátozva érzi magát. A korlátozottság miatt pedig nem csupán az előző kormányokat fogja okolni, hanem a reálpolitikát folytató kormányt is.

A legnagyobb társadalmi kár, nemzeti kár a mentális rezerváció fennmaradása, tovább-

élése. Tudjuk mi a helyzet, de nem lépünk fel függetlenségünk érdekében, hanem elfojtjuk. Hallgatunk és gyűlölködünk. Egymás közt, legjobban a másik szerencsétlen elfojtót gyűlöljük. Tudomásul vesszük, hogy nincs jogunk semminek a végére járni, senkit, aki a személytelenség ősi ernyője mögé rejtezik, megnevezni. Nem fogjuk felismerni a felbujtó felbujtóját akkor sem, amikor új földesúrként megérkezik a vízparti birtokra, akkor sem, amikor spekulánsként rontja a forintunkat, amikor lakásokat vesz a szerencsétlen frankhitelesektől, és végül mint kormány által támogatott lakásvásárló a kormány akarata ellenére utcára teszi a szegény magyart. Soha nem fogjuk felismerni, mert nem szabad felismerni.

Írta: Csurka István

2011. április 03. vasárnap, 06:47 - Módosítás: 2011. május 04. szerda, 08:25

Néhány ember most minden bizonnyal meglakol elkövetett bűneiért, legalább annyi múltbeli főkolompos pedig megússza, mi pedig, magyarok, megbűnhődünk azokért a bűneinkért, amelyekért már megbűnhődtünk, és azokért is, amelyeket el sem követtünk.

Ez is egy-ismeretlenes egyenletnek látszik. Mert ha most végére járunk az ügynek és elkövetjük a jelenlegi nemzetközi szabályok szerint bűnnek számító bűnt, szemébe mondjuk a tényt a személytelenségbe burkolózóknak, kétségtelenül nagy veszélynek tesszük ki magunkat. De meddig lehet halogatni a szembenézést és a függetlenségünkhöz való ragaszkodást? Nem az örökös halogatás vezet a legrosszabbhoz?

A rasszizmust csak a bér-rasszizmus leleplezésével és felszámolásával lehet kiküszöbölni.